

REACTIE OP

Wijziging van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten in verband met tijdelijke regels over het beoordelen van arbeidsongeschiktheid bij feitelijke arbeid

De kern van het huidige schattingsbesluit is dat ook daar praktisch schatten toegepast mag worden met de randvoorwaarde dat dit leidt tot een lager arbeidsongeschiktheidspercentage (art 9h).

Dit kan alleen toegepast worden als deze arbeid feitelijk wordt verricht én (niet onbelangrijk) het binnen de krachten en bekwaamheden past waartoe werknemer in staat is (art. 9i).

Om praktisch te kunnen schatten dient door de arbeidsdeskundige ondubbelzinnig vastgesteld te worden of de werknemer duurzaam in staat is deze werkzaamheden te verrichten.

Voordat de arbeidsdeskundige praktisch gaat schatten zal ondubbelzinnig vastgesteld moeten worden of het volledige eigen werk in de volle omvang niet meer haalbaar is (dan wordt Einde Wachtijd WIA immers niet meer gehaald (belangrijk bij de RIV toets, omdat werknemer niet binnen zijn/haar functionele mogelijkheden is hervat)

Verder zal het volgende ook bij een praktische beoordeling om de hoek kijken:

- *Hoe lang al verricht werknemer het werk? (m.i. belangrijk: hoe zag het opbouwschema er uit)*
- *Wat is de actuele loonwaarde en hoe lang wordt dit al gerealiseerd? (wordt er onderscheidt gemaakt tussen 65% of meer loonwaarde of minder dan 65% loonwaarde)*
- *Is de loonwaarde reëel gezien de geleverde prestatie?*
- *Is een en ander alleen van toepassing voor hervatting bij de eigen werkgever, of wordt een geslaagde tweede spoor re-integratie ook meegenomen (als het bij de eigen werkgever geen passend werk voorhanden is)*
- *Wat is de belasting in het (aangepaste) werk c.q. ander werk? Dient de arbeidsdeskundige van het UWV belasting in dat werk vast te stellen (-> wat is er aangepast in het eigen werk c.q. wat is de belasting in dat andere werk).*
- *Valt de belasting in de arbeid binnen de door de VA vastgestelde belastbaarheid?*
- *Functioneert de klant naar mening van de werkgever naar behoren?*
- *Is erin voorkomende gevallen sprake van (boven normaal) ziekteverzuim?*
- *Betreft het structureel werk, dus ook na EWT voor de klant beschikbaar? (intentieverklaringen kunnen voor het RIV voldoende zijn, maar zijn ze dat ook voor de schatting? ((in de praktijk zie je heel veel detacheringen tot einde wachtijd met een intentieverklaring van de potentiële nieuw werkgever)*

Gedragscode SRA:

In de gedragscode van de Arbeidsdeskundige staat onder andere het volgende te lezen:

De arbeidsdeskundige ziet er bij de afweging van belasting (van de activiteiten) en belastbaarheid (van de cliënt) op toe dat hij de beschikking heeft over betrouwbare, actuele en verifieerbare (medische) gegevens waaruit diens (on) mogelijkheden in voldoende mate blijken. (zie gedragscode van SRA, art. 2)

De in de Nota van Toelichting op de Wijziging van het Schattingsbesluit staat in 2.2 de volgende toelichting

Er hoeft geen volledig belastbaarheidsprofiel in kaart te worden gebracht en dit hoeft niet meer vastgelegd te worden in een FML (functionele mogelijkhedenlijst). De verzekeringsarts baseert zich voor zijn beoordeling op de bestaande onderzoeksmethoden. De gebruikte onderzoeksmethodes, argumentatie, bevindingen en conclusies worden door de verzekeringsarts vastgelegd in een rapportage.

En daarnaast het volgende:

De verzekeringsarts zal na afronding van het verzekeringsgeneeskundig onderzoek en de conclusie dat de belastbaarheid van de werknemer in de arbeid die door hem feitelijk wordt of is verricht niet wordt overschreden, het dossier terug leggen bij de arbeidsdeskundige.

Uit de Beroepsnorm Arbeidsdeskundige NVvA

De arbeidsdeskundige is gespecialiseerd in de professionele weging van belasting en belastbaarheid. De belasting in arbeid wordt afgewogen tegen de belastbaarheid van de individuele mens en leidt tot een advies over passend werk.

Uit de interne instructies UWV:

..... Het is immers in veel gevallen ook de vraag of het werk passend is en een volledige VA beoordeling kan voor de oordeelsvorming noodzakelijk zijn. Het kan zijn dat bijvoorbeeld nog niet is vast te stellen of de inkomsten duurzaam zijn, omdat het onzeker is of de klant duurzaam in staat is de werkzaamheden te vervullen.

Conclusie mijnerzijds ten aanzien van de voorliggende consultatie:

1. De voorgestelde manier van werken zoals aangegeven in de Toelichting staan op gespannen voet c.q. conflicteren met de beroepsnorm van de arbeidsdeskundige. Klachten bij Stichting Register Arbeidsdeskundigen wegens onzorgvuldig onderzoek door de AD liggen op de loer.
2. In de actuele versie van het Schattingsbesluit gaat er van uit dat ook daar praktisch schatten toegepast mag worden, maar met de randvoorwaarde dat dit leidt tot een lager arbeidsongeschiktheidspercentage (art 9h).
Door dit los te laten laat je toe dat praktisch er een WIA in enige vorm uit de beoordeling komt, terwijl binnen het huidige schattingsbesluit afwijzen voor de hand ligt (of gaan we alleen praktisch schatten als het AO percentage dan op <35% uitkomt?).
3. Praktisch schatten pas mogelijk als volledig duidelijk is wat de actuele belastbaarheid van werknemer is, dus de beoogde ontlasting van de verzekeringsarts is zeer twijfelachtig.
4. Ontstaan van rechtsongelijkheid
5. De arbeidsdeskundige UWV moet primair gaan onderzoeken bij de werkgever of de aangeboden functie passend is (zeker als in een andere functie gewerkt dan in het eigen werk)
Hoe wordt dan omgegaan met de praktische beoordeling als dat werk een lager omvang van uren per week is dan de maatgevende omvang?
6. Volstrekt onduidelijk is wat er gebeurt als in praktisch werk binnen 5 jaar volledig uitval plaatsvindt, schieten we dan naar volledig AO op praktische gronden?
7. Voorwaarde is dat het structureel aangeboden werk is. Het is pas echt duidelijk dat het structureel aangeboden wordt als het op een of andere manier arbeidsjuridisch bevestigd is (via arbeidsovereenkomst, aanvulling op arbeidsovereenkomst of anderszins)
8. De regeling heeft een hoog tekenkamergehalte en getuigt mijns inziens niet echt van inzicht in wat er in de praktijk bij werkgevers en werknemers leeft en speelt.
Een zin als *“Ook biedt het achterwege laten van een theoretische schatting een herkenbaarder beeld van iemands mogelijkheden, omdat diegene de betreffende arbeid daadwerkelijk uitvoert en daarmee affiniteit heeft.”* gaat voorbij aan de mogelijkheid dat dát juist de reden is dat werknemers het werk in voorkomende gevallen blijven doen, ook al gaat dat ten koste van de gezondheid. Dat dient zorgvuldig onderzocht worden, in eerste instantie primair, maar ook bij een praktische beoordeling door het UWV.